

Тоталитаризам

„Упркос томе што је уопштено и формално примењиван у означавању италијанског фашизма, немачког нацизма и, касније, совјетског реал-социјализма (па и неких либерално-капиталистичких земаља), садржај појма „тоталитаризам“ је након успеха који је доживео током периода Хладног рата, много више био политички привлачан него научно систематичан и аналитички.“ ~~Младеновић 2015, 41~~ (Младеновић 2015, 41)

~~Младеновић 2015, 42~~
Како тврди Младеновић (2015: 42) у Француској, као и другде у свету концепт Тоталитаризма је суштински, од настанка, па до данас, одређен својом инструменталном сврхом. (п)

Од 1918. теорије о тоталитаризму, не само да су поредиле, него су безостатно поистовећивале фашизам са социјализмом. (Кулић 2012, 66) (п)

„Зато треба бити начисто с тим да су и домаће промене у виђењу фашизма тесно везане са општим променама у виђењу социјализма. Све до 19. века социјализам је био утопија, место му је било у будућности. Данас је социјализам смештен у прошлост, као тоталитарна илудија.“ (Кулић 2012, 66)

Неки аутори (на пример Франсоа Фире, 1996: 36) сматрају како доловизам и фашизам ступају заједно на историјску позорницу. „Поставља се питање како су могле да покрену толика нагања или толике страсти код великог броја људи.“ (Фире 1996, 36) Наравно, ово питање се поставља из ~~ово~~ разлога што се на ове идеологије гледа као на тоталитаристичке.

~~Франсоа~~
Франсоа (Fire, 1996: 37) каже да је овде компаративно